

Arrest

nr. 111 353 van 4 oktober 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 13 juni 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 mei 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juli 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 augustus 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat G. KLAPWIJK en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Servische nationaliteit te bezitten en van Apatin (provincie Vojvodina) afkomstig te zijn. U bent een etnische Gorani en een aanhanger van de islam. U bent niet getrouwd en bent tot het derde middelbaar naar school geweest. U verliet uw land van herkomst op 14 januari 2013. Op 15 april 2013 vroeg u in België het statuut van vluchteling aan.

Volgens uw verklaringen woonde u gans uw leven met uw familie in Apatin. Uw vader was banketbakker van opleiding en baatte er een patisserie uit. U had blijkbaar een talent voor voetbal, want naast uw schoolse activiteiten, slaagde u er in een heuse loopbaan op te bouwen in de lokale voetbalploeg. Sinds 2008 had u dan ook een bezoldigde plaats in deze eersteklasser.

Op het persoonlijke vlak had u reeds lange tijd een vermoeden dat u waarschijnlijk niet hetero was. U bevond zich immers meer wel dan niet in het gezelschap van vriendinnen en maakte maar moeilijk vrienden onder jongens. U voelde zich hoegenaamd niet aangetrokken tot vrouwen op amoreus vlak. Op 20 mei 2011 nam uw leven plotseling een andere wending.

Hoewel u zelfs niet wist dat uw vriend en klasgenoot M. homo was, waren jullie, na samen een film te hebben bekeken in M.'s kamer, begonnen elkaar te betasten. Dit was het begin van een anderhalf jaar durende relatie die jullie angstvallig verborgen hielden voor de buitenwereld.

Enige tijd voor uw vertrek uit Servië werden jullie echter samen opgemerkt in het park van Apatin door een groep jongeren.

Uw leven veranderde meteen in een hel. U werd opgewacht na school, gepest en bestookt met homofobe opmerkingen.

Ook uw vaders winkel deelde in de klappen en u kreeg bijgevolg af te rekenen met de sterk afwijzende houding van uw eigen familie.

Op steun van leraren of schooldirectie hoefde u niet te rekenen en naar de politie durfde u al evenmin te gaan, daar u ook daar vreesde uitgelachen te worden.

Ten einde raad besloot u het land te ontvluchten.

Op 14 januari 2013 nam u in Belgrado het vliegtuig naar België, waar u meteen onderdak vond bij een verre neef die in Charleroi verblijft.

Drie maanden later, op 15 april 2013 diende u een asielaanvraag in.

U verklaart niet terug te kunnen naar Servië waar u voor uw leven vreest.

In Charleroi heeft u intussen contacten gelegd bij de lokale voetbalploeg 'Olympic Charleroi'.

Ter staving van uw identiteit legt u een aantal documenten voor: het betreft uw Servisch paspoort uitgegeven op 8 mei 2009; een kopie van een lidmaatschapsattest van de voetbalploeg van Apatin; twee kopieën van lidkaarten van diezelfde ploeg; een krantenartikel uit de Servische pers over uw voetbalcarrière; foto's van uw trofeeën; twee artikels uit de Belgische pers (Sudpresse) van 16 en 18 april 2013 over uw goede resultaten bij 'Olympic Charleroi'.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Na uw gehoor op het CGVS dient immers te worden vastgesteld dat aan uw beweerde homoseksuele geaardheid geen geloof kan worden gehecht.

U schetst doorheen dit gehoor immers een beeld van uw ontluikende seksualiteit en uw beleving ervan dat zodanig oppervlakkig en zonder substantie is, dat het allerm minst doorleefd lijkt. Zo verkondigt u nooit relaties te hebben gehad met meisjes, noch met andere jongens behalve M., nooit seksueel geëxperimenteerd te hebben en uw eerste seksuele daad twee jaar geleden gesteld te hebben met uw enige partner, M. (zie gehoorverslag CGVS, dd.06/05/2013, p.9).

Gevraagd wanneer u begrepen heeft dat u homo was, verduidelijkt u verder tot tweemaal toe dat u "altijd vriendinnen had, maar geen vrienden", en dat u "nooit iets heeft gevoeld voor vrouwen" (CGVS, p.9 en p.14). Dit mist elke diepgang en is volstrekt nietszeggend.

Bovendien houdt deze geschetste gang van zaken geen steek daar u eerder beweerde sinds uw zevende voetbal te hebben gespeeld en het tot een hoog niveau te hebben geschopt – uw ploeg speelde in de Servische eerste klasse en u werd een loon van 700 EUR per maand uitbetaald (CGVS, p.4). Dit valt nauwelijks te rijmen met uw uitgangspunt "nooit vrienden te hebben gehad", noch met uw uitlating dat u zich bovendien nooit aangetrokken heeft gevoeld tot een speler uit uw eigen team (CGVS, p.13).

Men kan zich dit binnen de hechte groep van een eerste klasse voetbalteam, waar behalve vriendschap, ook redelijkerwijs een gebrek aan lichamelijke schroom heerst, en er dus gelegenheid te over is om zich als homo op zijn minst te gaan aangetrokken voelen tot een medespeler, slechts met moeite voorstellen.

Wat uw enige relatie betreft, is het hoogst ongeloofwaardig dat u tót 20 mei 2011, toen u en M. meteen de eerste keer een seksuele daad stelden, niet eens een vermoeden had van zijn seksuele geaardheid en dat hij op zijn beurt nooit enige klaarheid heeft geschept over zijn gevoelens voor u. U deed immers zelf uit de doeken dat jullie "elkaar kenden sinds jullie klein waren" en dat jullie zelfs "in dezelfde school hebben gezeten" (CGVS, p.6, p.7, p.9 en p.10).

De toelichting dat M. pas twee maanden "na het begin van jullie relatie" zijn geaardheid kenbaar maakte aan zijn eigen ouders (CGVS, p.14), houdt overigens al evenmin steek, daar u immers zelf een beeld schetst van zijn ouders als tolerant en progressief wanneer u stelt dat M. "kon doen wat hij wou" en dat zij er "niets op tegen hadden dat hij gay is" (CGVS, p.12 en p.15).

Dat uw vermeende homoseksuele geaardheid het Commissariaat-generaal terecht ongeloofwaardig toeschijnt, wordt ten slotte nog gestaafd door de vaststelling dat u, sinds uw vertrek uit Servië, geen contact meer lijkt te willen hebben met M., per slot van rekening uw enige liefde (CGVS, p.16) en bovendien de enige andere u bekende homoseksueel (CGVS, p.17). U Verduidelijkt immers zelf dat u, hoewel u zijn nummer "van buiten kent" (CGVS, p.12), niet heeft geprobeerd hem te contacteren (CGVS, p.6).

Dit is opmerkelijk en ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw seksuele identiteit en de problemen die hieruit zogenaamd voortvloeien.

Bovendien blijkt deze gevolgtrekking te worden gestaafd door de vaststelling dat u nauwelijks enige informatie kwijt kan over de LHBT (Lesbisch, Homo-, Bi-, en Transseksueel) subcultuur in uw land van herkomst.

Zo bent u niet op de hoogte van het bestaan van organisaties, noch activisten, die zich inzetten voor rechten van holebi's (CGVS, p.8), heeft u, behalve de Gay Pride, geen weet van evenementen voor de gay community, lijkt u nooit gehoord te hebben van gay datingsites en als voorbeeld van een algemene portaalsite voor de LHBT gemeenschap komt u op de proppen met www.gej.srb, waarbij het opmerkelijk is dat de domeinnaam '.srb' allerm minst gangbaar is in Servië.

Uit onze informatie, waarvan kopie in het administratief dossier, blijkt dat de correcte Servische domeinnamen '.rs', '.in.rs' of '.co.rs' zijn, en dat u dus met andere woorden zelfs dit ene internetadres niet naar behoren kan benoemen (CGVS, p.8 en p.17).

Er dient trouwens opgemerkt dat een eenvoudige consultatie van de genoemde webpagina www.gej.rs meteen een koppeling aanbiedt naar de pagina van het 'Merlinka Festival' - een filmfestival dat sinds 2009 jaarlijks in Belgrado wordt georganiseerd met als rode draad de holebi gemeenschap – dat bij u echter eens te meer geen belletje doet rinkelen (CGVS, p.10 en zie informatie in het administratief dossier).

Van iemand die zich omwille van zijn seksuele geaardheid als een eenling voelt in zijn land en zich binnen zijn gemeenschap niet aanvaard voelt, kan toch redelijkerwijs worden verwacht dat hij op de hoogte is van de kanalen die hem uitzicht bieden op het leggen van contacten met gelijkgezinden.

Dat u in dit verband overigens van mening bent dat het in een grote stad allemaal nog erger zou zijn en dat men er "jullie nog meer zouden opmerken dan in een kleine plaats" als Apatin, houdt allerm minst steek en getuigt van weinig voeling met de realiteit van de LHBT gemeenschap. Net in een grote stad als Belgrado zijn de toevluchtoorden en evenementen – getuige het filmfestival 'Merlinka' – voor holebi's veelvuldig aanwezig.

Wat dit betreft blijkt ook de holebi scene in België u overigens totaal onbekend.

In eerste instantie maakt u nog aanstalten op de hoogte te zullen zijn van het bestaan van een homodiscotheek in Charleroi en beweert u er zelfs één keer naartoe te zijn geweest, maar wanneer het Commissariaat-generaal u vervolgens aanmaant met de naam ervan op de proppen te willen komen, moet u afhaken (CGVS, p.11).

Deze observaties halen uw profiel van homoseksueel volkomen onderuit.

Gezien uw ongeloofwaardige verklaringen over uw seksuele geaardheid kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die u zogenaamd hebben genoopt de Servische republiek te ontvluchten.

U bent er niet in geslaagd uw asielmotieven geloofwaardig uiteen te zetten.

Bijgevolg moet u de vluchtelingenstatus zoals bepaald in de Conventie van Genève en de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet geweigerd worden.

Tot slot kan daaraan worden toegevoegd dat u niet hebt aangetoond dat u geen beroep zou kunnen doen op de in Servië aanwezige autoriteiten.

Zo verklaart u dat u nooit hulp hebt gezocht bij de politie of bij andere instanties (CGVS, p.16). Nochtans zijn er, daar u immers nooit problemen heeft gehad met de autoriteiten (CGVS, p.11), geen aanwijzingen waaruit zou moeten blijken dat u er niet zou worden geholpen.

U houdt vol dat de politie enerzijds "met u ging spotten", en dat een aangifte het "alleen maar erger ging maken voor u" (CGVS, p.16).

Dit kan echter niet als afdoende reden worden beschouwd voor het nalaten hulp te zoeken of een klacht in te dienen.

Van een asielzoeker kan er immers verwacht worden dat deze eerst alle beschermingsmogelijkheden uitput in zijn of haar land van herkomst alvorens beroep te doen op internationale bescherming.

Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat de Servische autoriteiten en de Servische politie voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen.

Hoewel binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is onder meer het gevolg van de

implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit de oprichting van een intern controleorgaan binnen de politiediensten, dat klachten behandelt die met het optreden van de politie te maken hebben. De Servische overheid wordt bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficiërs, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde 'community policing', de 'public relations' en communicatie. Door het geheel van deze vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – onder meer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat, voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie / politioneel wangedrag aan te klagen.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle Servische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De documenten en knipsels die u voorlegt kunnen aan de bovenstaande vaststellingen niets wijzigen maar bevestigen enkel uw identiteit, die in deze beslissing niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 13 juni 2013 een schending aan van de artikelen 48/2, 48/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Hij stelt zich de vraag "op grond van welke wetenschappelijke bevindingen verwerende partij tot haar bevindingen meent te mogen komen", gezien de commissaris-generaal "geen seksuoloog of psycholoog is" en uitgaat "van een lekenverstand"; volgens verzoeker moet de commissaris-generaal de wetenschappelijke bronnen opgeven die zijn stellingen over homoseksualiteit staven.

Verzoeker hekelt het feit dat de commissaris-generaal "schermt met pseudo-logische redeneringen die louter subjectief zijn en geen blijk geven van enige opzet de persoonlijkheid van de verzoeker te ontwarren".

Verzoeker stelt niet in te zien waarom zijn homoseksualiteit niet aannemelijk is door de vaststellingen van de commissaris-generaal dat hij nooit relaties heeft gehad met meisjes, noch met andere jongens behalve M., nooit seksueel geëxperimenteerd heeft en zijn eerste seksuele daad twee jaar geleden heeft gesteld met M..

Volgens verzoeker wordt uit het oog verloren dat hij op het moment van de feiten nog maar 16 jaar was en te maken kreeg met zijn ontwakende en "afwijkende" seksuele oriëntatie.

Verzoeker begrijpt evenmin waarom de commissaris-generaal het als een evidentie ziet dat verzoeker, als lid van een voetbaltroep, zich noodzakelijkerwijze moet aangetrokken voelen tot zijn medespelers. Hij wijst op het taboe dat rond homoseksualiteit in de sportwereld en voetbalwereld bestaat en verwijst dienaangaande naar het verslag van de vergadering van de Commissie voor Onderwijs en Gelijke kansen van 2 oktober 2012 van het Vlaams Parlement.

Bovendien vindt verzoeker het niet onaannemelijk "dat toevallig de medespelers van verzoeker hem niet aantrokken, ook al bevond hij zich in een louter mannelijk gezelschap" en benadrukt dat elke homoseksueel zich niet tot iedere man aangetrokken voelt/moet voelen.

Wat betreft de beleving van zijn ontdekking van zijn seksualiteit, wijst verzoeker opnieuw op zijn jonge leeftijd; hij stelt dat het niet hoeft te verbazen dat verzoeker en M. op 15/16-jarige leeftijd "niet onmiddellijk aan hun ontwakende seksualiteit een plaats kunnen geven".

Aangaande de vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoeker sinds zijn aankomst in België, met M. geen contact meer heeft gehad, voert verzoeker aan dat hij "een hoogst persoonlijke uitleg

(heeft) die echter niets hoeft af te doen aan de waarachtigheid van de seksuele geaardheid van verzoeker”.

Waar de commissaris-generaal verzoeker een beperkte kennis over de LHBT-subcultuur verwijt, antwoordt verzoeker dat er geen rekening wordt gehouden *“met de zeer prille en jeugdige leeftijd van verzoeker waarvan helemaal niet verwacht kan worden dat hij in de prille fase van zijn seksuele ontwakning reeds op de hoogte zou zijn van iedere organisatie, website die met zijn homoseksualiteitsbeleving te maken zou kunnen hebben”*.

Aangaande de mogelijke bescherming door de Servische autoriteiten, stelt verzoeker dat de rapporten waarnaar de commissaris-generaal verwijst, het bestrijden van georganiseerde misdaad en discriminatie omwille van etnische origine betreffen. Verzoeker laat gelden dat deze problematieken *“uiteraard geen uitstaans hebben met de diepgewortelde afkeer van homoseksualiteit die in vele lagen en machtsferen van de Servische samenleving over heel het land lijkt te bestaan en te volharden”* en dat de bestrijding van deze problematiek *“een veel complexere aard heeft dan de bestrijding van georganiseerde misdaad of discriminatie op grond van etnische gronden”*.

Verzoeker verwijst dienaangaande naar de website van Wikipedia omtrent LGBT-rechten in Servië.

Hij acht het verder *“zeer aannemelijk dat een knaapje van 16 jaar jong in Servië niet zomaar naar de politie stapt om een bescherming omwille van zijn homoseksualiteit te verlangen, laat staan te bekomen”*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en van hem de vluchtelingenstatus te erkennen, minstens de bestreden beslissing *“nietig te verklaren”*.

2.1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker het verslag van de vergadering van de Commissie voor Onderwijs en Gelijke kansen van 2 oktober 2012 van het Vlaams Parlement.

Ter terechtzitting legt verzoeker een handgeschreven verklaring neer, alsook een telefoonnummer van ene B.D..

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, noch door de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Vluchtelingenstatus

De Raad hecht geen geloof aan het asielrelaas van verzoeker.

Zo blijkt uit het verhoorverslag van 6 mei 2013 dat verzoeker nauwelijks kennis heeft over de LHBT (Lesbisch, Homo-, Bi-, en Transseksueel) subcultuur in zijn land van herkomst.

Hij was niet op de hoogte van het bestaan van organisaties, noch activisten, die zich inzetten voor rechten van holebi's (zie het verhoorverslag, p. 8), hij had, behalve de Gay Pride, geen weet van evenementen voor de gay community, hij lijkt nooit gehoord te hebben van gay datingsites en als voorbeeld van een algemene portaalsite voor de LHBT gemeenschap, geeft hij www.gej.srb op, terwijl de domeinnaam '.srb' allerm minst gangbaar is in Servië en uit de informatie die door de commissaris-generaal werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de correcte Servische domeinnamen ".rs", ".in.rs" of ".co.rs" zijn, wat betekent dat verzoeker dit ene internetadres dus niet naar behoren kan benoemen (zie het verhoorverslag, p. 8, 17).

Het blijkt dat een eenvoudige raadpleging van voormelde webpagina www.gej.rs een koppeling aanbiedt naar de pagina van het "Merlinka Festival" -een filmfestival dat sinds 2009 jaarlijks in Belgrado wordt georganiseerd met als rode draad de holebigemeenschap- dat bij verzoeker echter geen belletje deed rinkelen (zie het verhoorverslag, p. 10).

Het blijkt verder dat verzoeker tijdens zijn verhoor nog verklaarde dat het in een grote stad allemaal nog erger zou zijn en dat het er nog meer zou opvallen dan in een kleine plaats als Apatin.

Dit getuigt volgens de Raad inderdaad van weinig voeling met de realiteit van de LHBT gemeenschap, gezien net in een grote stad als Belgrado, de toevluchtsoorden en evenementen -getuige het filmfestival "Merlinka"- voor holebi's veelvuldig aanwezig zijn.

Ook wat de holebiscene in België betreft, bleek verzoeker geheel onwetend. Verzoeker verklaarde weliswaar op de hoogte te zijn van het bestaan van een homodiscotheek in Charleroi en beweerde dat hij er zelfs één keer naartoe is geweest, maar de naam ervan kon hij blijkbaar niet geven (zie het verhoorverslag, p. 11).

In een handgeschreven verklaring die hij ter terechtzitting neerlegt, verklaart verzoeker dat hij sinds anderhalve maand een partner heeft die hij heeft ontmoet in de homoclub "La Bahamas", steuntrekkende is en in Charleroi woont- hij voegt een papiertje bij met diens naam en GSM-nummer -, en vermeldt dat hij geabonneerd is op de websites "Gay Pax", "Gay Tube" en "Gay Romeo" en het nieuws dat er op verschijnt volgt.

De Raad is van oordeel dat deze verklaringen van verzoeker, geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog laat gelden dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden *"met de zeer prille en jeugdige leeftijd van verzoeker waarvan helemaal niet verwacht kan worden dat hij in de prille fase van zijn seksuele ontwaking reeds op de hoogte zou zijn van iedere organisatie, website die met zijn homoseksualiteitsbeleving te maken zou kunnen hebben"*, antwoordt de Raad dat van een persoon die zich omwille van zijn seksuele geaardheid als een eenling voelt in zijn land van herkomst en zich binnen zijn gemeenschap niet aanvaard voelt, redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij op de hoogte is van de kanalen die hem uitzicht bieden op het leggen van contacten met gelijkgezinden, ook wanneer het een jonge man betreft.

Gezien de ongeloofwaardige verklaringen van verzoeker over zijn seksuele geaardheid, kan er geen geloof worden gehecht aan de daaruit voortvloeiende problemen die hem naar hij voorhoudt, noopten zijn land van herkomst te ontvluchten.

Zelfs al zouden verzoekers verklaringen daaromtrent geloofwaardig zijn, quod non in casu gelet op bovenstaande vaststellingen, stelt de Raad vast dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij voor zijn problemen geen of onvoldoende beroep kon doen -of bij een eventuele herhaling van deze problemen in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen- op de hulp van en/of bescherming door de aldaar aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

De Raad wijst er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag

worden verwacht dat hij of zij eerst alle mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.

Artikel 48/5 van de vreemdelingenwet stelt dat vervolging of ernstige schade kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:

"[...]

a) de Staat;

b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;

c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade. [...]"

Aldus moet door verzoeker worden aangetoond dat de Staat, noch partijen of internationale organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, bescherming kunnen of willen bieden tegen de beweerde vervolging of ernstige schade.

Verzoeker verklaarde echter dat hij nooit hulp heeft gezocht bij de politie of bij andere instanties (zie het verhoorverslag, p. 16), terwijl hij zelf nooit problemen heeft gehad met de autoriteiten (zie het gehoorverslag, p. 11).

In zijn verzoekschrift voert verzoeker aan dat het *"zeer aannemelijk (is) dat een knaapje van 16 jaar jong in Servië niet zomaar naar de politie stapt om een bescherming omwille van zijn homoseksualiteit te verlangen, laat staan te bekomen"*.

Volgens de Raad kan deze uitleg echter niet als een afdoende reden beschouwd worden voor het nalaten om hulp te zoeken of een klacht in te dienen. De raad herhaalt dat van een asielzoeker immers verwacht kan worden dat deze eerst alle beschermingsmogelijkheden uitput in zijn land alvorens beroep te doen op internationale bescherming.

In dit verband mag niet onvermeld worden gelaten dat de jonge leeftijd van verzoeker blijkbaar geen beletsel vormde om als zeventienjarige (zie het verhoorblad, p. 13) alleen naar België te reizen om internationale bescherming te zoeken.

Uit de informatie toegevoegd aan de nota van de commissaris-generaal, blijkt dat de Servische autoriteiten en de Servische politie voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging waarborgen. Hoewel binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit die informatie dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is onder meer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit de oprichting van een intern controleorgaan binnen de politiediensten, dat klachten behandelt die met het optreden van de politie te maken hebben. De Servische overheid wordt bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde 'community policing', de 'public relations' en communicatie. Door het geheel van deze vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten -onder meer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad- voorleggen.

Voorts blijkt uit die informatie dat, voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie/politioneel wangedrag aan te klagen.

De Raad is bijgevolg van oordeel dat in geval van eventuele (veiligheids-)problemen, de in Servië opererende autoriteiten aan alle Servische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet.

In zijn verzoekschrift voert verzoeker aan dat de rapporten, waarnaar de commissaris-generaal in zijn beslissing verwijst, het bestrijden van georganiseerde misdaad en discriminatie omwille van etnische origine betreffen; volgens verzoeker hebben deze problematieken *"uiteraard geen uitstaans met de diepgewortelde afkeer van homoseksualiteit die in vele lagen en machtssferen van de Servische samenleving over heel het land lijkt te bestaan en te volharden"* en heeft de bestrijding van deze problematiek *"een veel complexere aard dan de bestrijding van georganiseerde misdaad of discriminatie op grond van etnische gronden"*.

De Raad stelt vast dat deze loutere beweringen niet aantonen dat de informatie, toegevoegd aan de verweernota, foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd, temeer gezien verzoeker nalaat enige andersluidende informatie bij te brengen.

Waar verzoeker verwijst naar de website van Wikipedia omtrent LGBT-rechten in Servië, stelt de Raad vast dat deze ongedateerde paragrafen -over gay bashing, de Pride Day activiteiten in Servië, medische

handleidingen over homoseksualiteit, de gay scene in Servië, de nationalistische en pro-fascistische partijen aldaar en gay websites- niet aantonen dat verzoeker voor zijn problemen geen of onvoldoende beroep kon doen op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

In acht genomen wat voorafgaat, wordt in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.2.5. Besluit

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet aantoont.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, §1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend dertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE